

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/22/2014
Identifikačné číslo spisu:	2013200500
Dátum vydania rozhodnutia:	15.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2013200500.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľky: D. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8-10, 813 63 Bratislava, v konaní o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7Sd/58/2013-29 zo dňa 22. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sd/58/2013-29 zo dňa 22. novembra 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 21.03.2013, ktorým bola navrhovateľke podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) a podľa čl. 46 (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia zamietnutá žiadosť o invalidný dôchodok. Zároveň nebola navrhovateľke priznaná náhrada trov konania.

Krajský súd vo svojom odôvodnení uviedol, že z obsahu dokazovania vykonaného v konaní o žiadosti navrhovateľky o invalidný dôchodok vyplýva, že navrhovateľka nespĺňa jednu zo základných podmienok pre priznanie nároku na invalidný dôchodok spočívajúcu vo viac ako 40 % miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Napadnuté rozhodnutie je preto v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom veci. K obsahu vykonaného dokazovania týkajúceho sa posúdenia miery poškodenia zdravotného stavu u navrhovateľky súd poznamenal, že zhodné závery posudkových lekárov o zdravotnom stave navrhovateľky sú pre súd v konaní podľa § 250l a nasl. OSP dôkazmi vykonanými v konaní pred správnym orgánom, ktorých obsah súd nemôže pri hodnotení dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti obísť, alebo znižovať ich dôkazný význam, ak v konaní nezistí iné skutočnosti, vyvracajúce závery podaných posudkov. Súd vychádzajúc z obsahu podaného opravného prostriedku a po oboznámení sa s obsahmi lekárskeho posudkov nezistil

žiadne relevantné dôvody spochybňujúce zhodné závery posudkových lekárov o zdravotnom stave navrhovateľky pri posudzovaní jej invalidity.

Proti rozsudku podala navrhovateľka odvolanie, nakoľko s rozhodnutím nesúhlasí, pretože nepočuje na obe uši. Na pojednávanie na krajskom súde sa dostavila ale neskôr, po jeho skončení, pretože ich nevedela nájsť, a preto žiada o ďalšie pojednávanie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedla, že dôvody uvedené v odvolaní nepovažuje za opodstatnené. Dokazovanie vo veciach sociálneho poistenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia na účely súdneho i správneho konania. Navrhovateľka neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov. Pokiaľ navrhovateľka žiadala o ďalšie vyšetrenia, odporkyňa tu poukázala na povinnosť preukázať skutočnosti rozhodujúce na nárok na invalidný dôchodok v rámci dokazovania, kedy je účastník konania povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, sú vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Podľa odporkyne navrhovateľka v konaní nepreukázala, že by jej zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Navrhovala preto rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 15. apríla 2015 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 70 ods. 1 zákona poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 zákona je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods. 1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona), je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky, resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona).

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že zdravotný stav navrhovateľky bol posudzovaný posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava, dňa 05.03.2013.

Rozhodujúcim zdravotným postihnutím bola určená Obojstranná stredne ťažká nedoslýchavosť, kapitola VII oddiel B položka 5, s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 25 %. Podľa posudku mala navrhovateľka v detstve opakované otitídy, neskôr asi 10 rokov pociťuje zhoršenie sluchu s tinitom bilat. obojstranne intermitentne, vyšetrená ORL lekárom potvrdená kombinovaná porucha sluchu stredne ťažkého st. horšie vľavo, celková strata podľa Fowlera 56,7 %. Súčasne liečená pre bolesti krčnej chrbtice pri počínajúcich degeneratívnych zmenách. Podľa výroku tak navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Na základe tohto posudku bolo odporkyňou vydané napadnuté rozhodnutie, ktorým bola žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok zamietnutá. Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka opravný prostriedok. Preto bol jej zdravotný stav opäť posudzovaný dňa 27.05.2013, pričom posudkový lekár dospel k rovnakým záverom.

Následne bol zdravotný stav navrhovateľky posudzovaný dňa 15.07.2013 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia, vysunuté pracovisko v Košiciach. Rozhodujúcim zdravotným postihnutím boli určené Choroby zmyslových orgánov - kapitola VII, oddiel B, položka 5, s mierou poklesu 25 %. Podľa posudku navrhovateľka v liečbe a v sledovaní ORL ambulancie pre stav po opakovanom zápale stredného ucha s následným zhoršením sluchu. Aktuálne ORL vyšetrenie dokumentuje na základe audiometrického vyšetrenia stredne ťažkú nedoslýchavosť. Pre bolesti krčnej chrbtice bola vyšetrená aj neurológom, v objektívnom funkčnom náleze prítomná len mierna porucha statodynamiky chrbtice, bez blokády, bez koreňového dráždenia. Uvedené ochorenia sú posudkovo nevýznamné, nespĺňajú posudkové kritéria na vznik invalidity.

Krajský súd následne vydal napadnutý rozsudok, ktorým rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne postupom podľa § 250q ods. 2 OSP rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Podľa názoru odvolacieho súdu, je z postupu krajského súdu zrejmé, že dôsledne skúmal, či závery podaných posudkov majú podklad v lekárskejších nálezochoch a vyšetreniach všetkých zdravotných problémov, ktoré navrhovateľka udávala, najmä tých, ktoré sú z objektívneho hľadiska spôsobilé znižovať pracovný potenciál. Krajský súd preto nepochybil, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľky nevyhovelo.

Navrhovateľka nepredložila v odvolacom konaní žiaden dôkaz, ktorý by tento záver spochybňoval, alebo ktorý by nasvedčoval inému rozsahu zdravotného poškodenia, ako bol ustálený. Neuvedla nič nové, čím by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia nebolí zaoberali. Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, preto súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Posudky posudkových lekárov predložené v konaní sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Ak by sa však v budúcnosti zdravotný stav navrhovateľky zhoršil, nič jej nebráni opätovne podať žiadosť o prehodnotenie jej zdravotného stavu.

Zdravotný stav navrhovateľky bol v aktuálnom konaní posudzovaný dvoma rôznymi posudkovými lekármi, ktorí dospeli vždy k rovnakému záveru. Odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti týchto záverov, nakoľko tieto posudky sú zrozumiteľné, logické a bez rozporov. Z jednotlivých posudkov vyplýva, že posudkoví lekári odborne posúdili a vyhodnotili zdravotný stav navrhovateľky a zhodne dospeli k záveru, že zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľky nie je na takej úrovni, ktorá by podľa § 71 zákona zakladala vznik invalidity.

Zo spisu krajského súdu vyplýva, že navrhovateľka bola riadne predvolaná na pojednávanie dňa

22.11.2013. Na pojednávanie sa však nedostavila s tým, že svoju účasť nijako neospravedlnila. Krajský súd preto pojednával v súlade s OSP v jej neprítomnosti. Nie je preto dôvod na vytýčenie ďalšieho pojednávania tak, ako to navrhovateľka žiada v odvolaní.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd dôvodne považoval rozhodnutia odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľky nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu účastníkom nepriznal, pretože navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná a priznanie náhrady trov konania odporkyni zákon neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.